

[Aksel Larsen.]

hvis jeg må kalde det det, på de 68 millioner, skal ydes for 1. år. Der står udtrykkeligt for 1. år og i bemærkningerne: „... d. v. s. eet år“ med to e'er; det kan da ikke betyde 2 år. Altså, måske mener man noget andet. Ja men så må man erkende, at man har været uheldig ved konciperingen, og så bør man lave det om.

Så er det meget kedeligt, at statsministeren siger her, at nu modsætter socialistisk folkeparti sig altså det gode, regeringen vil gøre, nemlig at give alle arbejdere i Danmark tilsammen 400 mill. kr. i løntillæg i løbet af 2 år. Alle arbejdere, det er dem inden for Arbejdsgiverforeningens og uden for Arbejdsgiverforeningens rammer. Ja men hvis det var sådan, at de 139 millioner skulle lægges oven på de 68 millioner, ville det blive til 275 millioner for Arbejdsgiverforeningens medlemmers ansatte i løbet af 2 år, og er der lige så mange udenfor — det har man hævdet — bliver det altså det dobbelte, nemlig 550 mill. kr. og ikke 400 mill. kr. Det var ikke mig, der sagde 400 mill. kr., det var den højtærede statsminister.

Man må ikke bebrejde tinget, hvis det i en sådan situation spørger: hvad er sandheden? Jeg ved det ikke. Jeg håber, at den udlægning, jeg har fået af den højtærede arbejds- og socialminister, er rigtig, men jeg henstiller, at man i hvert fald ulejliger sig med, inden man enten ophører forslaget til lov eller afbryder forhandlingerne og går ud til valg, i det mindste at trykke lovforslaget om, så der står det rigtige, hvis det, der er trykt i det, er forkert.

Den højtærede handelsminister sagde, at mit forslag til prislov af oktober 1962 ikke var anvendeligt, og så kom han med en hel bunke argumenter imod et lovforslag, som ingen af de tilstedeværende kan huske, hvorfor de ikke kan forstå denne argumentation. Jeg synes, det havde været bedre, hvis han havde beskæftiget sig med det forslag, han her har lagt navn til, men det undlod han klogeligt. Han havde ikke noget at sige til den omstændighed, at han nu siden oktober stædigt har modsat sig enhver skærpelse af sit prislovforslag, men nu pludselig synes, at nu bør det skærpes. Han har intet som helst at sige om de 150.000 kunder. Jeg har ikke stået her og

polemiseret imod det ærede medlem hr. K. B. Andersen. Jeg havde nogle bemærkninger til socialdemokratiets ordfører i dag, nemlig det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, men det, jeg i øvrigt i denne forbindelse sagde, var dette, at vi fik at vide i fjor, at det var fysisk umuligt for monopoltilsynet at betjene de 150.000 kunder, det ville få, hvis socialistisk folkepartis lovforslag blev gennemført. Jeg har spurgt den højtærede minister: hvordan er det så nu, hvor monopoltilsynet antagelig får endnu flere kunder? Er det stadig fysisk umuligt, eller er der en chance for, at det nu kan lade sig gøre, og hvad er årsagen til, at det har forandret sig så totalt fra oktober måned i fjor til februar måned i år?

Jeg konstaterer kun i forbifarten, at det, jeg har sagt om udbyttebegrænsningsforslagets mangler, går handelsministeren let og elegant uden om. Han trænger ikke til at bemærke noget. Han taler ganske vist så smukt om, at man skal have en helhedsløsning, og at man skal forhindre, at der kommer for store indkomststigninger nogetsteds. Derfor skal man have udbyttebegrænsning. Men jeg har påvist, at denne udbyttebegrænsning ikke er nogen begrænsning, men en art bunden opsparing, for om 2 år kan aktionærerne få pengene, og det har den højtærede handelsminister ikke haft noget at sige til. Det vil sige, at han bekræfter min opfattelse. Den udbyttebegrænsningslov, man her foreslår, er ligesom udbyttebegrænsningsloven af foråret 1940 en narresut, der skal få andre ting til at smage lidt bedre.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at jeg kom ind på sygelønsordningen. Det ved jeg ikke af; det kan være, jeg lige har nævnt den med et enkelt ord, men det var ikke min sag at komme ind på den. Men så bebrejdede han mig, at jeg gik uden om efterlønsordningen. Den ved jeg at jeg nævnte, og jeg sagde, at det kan forhandles senere. Men jeg forstår ikke, hvorfor dette skulle siges.

Så sagde det ærede medlem hr. Hans Rasmussen noget andet, som var yderst interessant. Han sagde for det første, at det er mærkværdigt, at socialistisk folkeparti her i tinget går imod lovforslaget om overenskomstforlængelse, for borgmester Brauer i København har sagt, at det sven-